

[A. Chr. Andersen.]

primære kommunale grundskyld i købstæderne udgår. Den fikserede ejendomsskyld til primærkommunerne opretholdes uændret trods forskelligt grundlag i henholdsvis byer og sognekommuner. Den fikserede ejendomsskyld til såvel stat som amt og kommuner svarer i reglen til det beløb, der betales i skatteåret 1960-61. Beløbet skal aftrappes med $\frac{1}{7}$, hvert fjerde år. Fra 1. april 1970 vil der således kun kunne udskrives $\frac{5}{7}$ af det nævnte beløb. Beløbet er uden større betydning for amterne; så vidt jeg ved, andrager det kun 3 pct. af amternes indtægter. Der vil efter købstædernes indlemmelse i amterne opstå en skævhed med hensyn til betaling af fikseret ejendomsskyld til amterne ved, at de ejendomme, der er beliggende i de tidligere sognekommuner, samt ejendomme i de dele af en kommune, hvori en tidligere købstad indgår, fortsat skal betale denne særlige skat til amtet, medens ejendomme i den tidligere købstad slipper fri. Det må overvejes enten at pålægge disse ejendomme en tilsvarende skat eller også helt at ophæve den fikserede ejendomsskyld. Denne særlige skat virker yderligere uretfærdig ved, at nyopførte ejendomme ikke skal betale, samt at der også kan være tale om ikke ubetydelige beløb pålagt landbrugsejendomme. For landbrugsejendomme gælder, at den adgang til nedsættelse, der er for grundskyld, ikke findes for ejendomsskyld.

Vedrørende dækningsafgifter foreslås det, at man ophæver den regel, der indførtes for et par år siden, og som går ud på, at kommunalbestyrelsen kan bestemme, at der af en ejendom skal betales dækningsafgift af den del af forskelsværdien, der udnyttes til erhvervsformål, når denne udgør mere end $\frac{1}{4}$ af ejendommens forskelsværdi. Der kan efter ændringen kun pålægges afgift, hvis ejendommen for over halvdelen af forskelsværdiens vedkommende udnyttes erhvervsmæssigt.

Der foreslås også ændrede regler for påligning af tillægsgrundskyld. Reglen har hidtil været den, at dersom ejeren eller forpagteren af ejendommen ikke ved skatteårets begyndelse er pligtig til at svare personlig skat til kommunen, kan der pålægges tillægsgrundskyld. Reglen er blevet ændret

derhen, at dersom det ved skatteårets begyndelse kan konstateres, at kommunen er berettiget til i hvert fald en del af den pågældende skatteydere personlige kommuneskat, kan der ikke pålægges tillægsgrundskyld, og der kan heller ikke lægges tillægsgrundskyld på en ejendom, der eventuelt samdrives med en ejendom i en anden kommune.

De foreslåede ændringer i øvrigt er som før sagt for en stor dels vedkommende en følge af anden lovgivning. Der kan være enkeltheder bl. a. vedrørende den fikserede ejendomsskyld, som bør drøftes nærmere i udvalg.

Jeg kan på mit partis vegne tilsige støtte til lovforslagets gennemførelse.

Lindegård Rasmussen: Det foreliggende lovforslag er jo ikke et indlæg i en principiel debat om beskatning af fast ejendom. Det tilsigter at hidføre de ændringer i den bestående lovgivning, som især følger af kommunalreformen og af kildeskattens ikrafttræden. Der er altså her tale om en lovgivning, der tilpasses de ændrede forhold på de områder, den har berøringsflade med, uden at angribe den dybereliggende skattefilosofi, der måtte ligge til grund for selve hovedlovgivningen.

Efter kommunalreformens gennemførelse eksisterer den gamle sondring mellem bykommuner og sognekommuner ikke længere. Vi får alene at gøre med primærkommuner og med amtskommuner. Det vil derfor være nødvendigt at få udnivelleret en række af de forskelle, der hidtil har været mellem de forskellige kommunetyper. Det gælder selvfølgelig ikke mindst på det skattemæssige område. Efter købstadkommunernes inddragelse i amtskommunen er det derfor naturligt på en række punkter at hidføre en status på disse områder, der er i overensstemmelse med den, der er gældende for de hidtil under amterne hørende kommuner. Det må vel nok erkendes, at forskelligartede udgangspunkter for de hidtidige to kommunetyper ikke altid gør dette ganske let. Men det er i hvert fald for mit vedkommende det indtryk, der har fæstnet sig ved at læse lovforslaget, at man med dette forslag har haft en ganske heldig hånd til at nå frem mod et praktisk administrativt